కేవిషయంబుఁ జూచినను నెంతయు రోఁతగఁ గానుపించు సు
శ్రీవిలసిల్లఁగాఁదగిన శ్రేయముఁ గూర్పుము జానకీపతీ! 88

చ పరధనముల్ హరించి పరభామలఁ గోరుచు ధర్మమార్గముల్
మఱచి ధరం జరించు మదమత్తునకున్ సమవర్తి యెట్టి దు
ర్భరముగు శిక్ష వేసెడినొ భ్రాంతత నాకది వేయనీక నీ
కరుణకుఁ బాత్రుఁ జేసికొను కాళ్ళ వ్రాలితి జానకీపతీ! 89

చ ధరఁగల తీర్థకోటులకుఁ దానకమై వెలసిల్లు నీపదాం
బురుహము లాశ్రయించితిని పూజయొనర్చితి నీకు సత్కృపన్
బారసినఁగాని కాను గడుఁబుణ్యుఁడ నింక ననుగ్రహింపుమో
యరుణగభస్తిసంతతి మహాబ్ధినిశాపతి! జానకీపతీ! 90

చ కలతను బొందఁగాఁదగిన కాలము నెప్డు ఘటింపఁబోకుమా
మెలఁకువతోడ నిన్నెపుడు మేమరభక్తి భజించుచుందు నా
నెలత కనామయంబొసఁగి నిచ్చలు నా యెడ లుడ్పి ప్రోవుమా
చలనములే- సౌఖ్యమును జక్కఁగఁ గూర్చుచు జానకీపతీ! 91

ఉ అన్నవ నీవు పూర్వభవమందున నోచిన నోము గాన నీ
కెన్నటికైన సౌఖ్యమువహించెడు భాగ్య మదెట్లుగల్గు నం
చెన్నఁగరానికష్టముల నెప్డు ఘటించుచు దుఃఖవార్ధిలో
నన్నిటుముంపఁ బాడియగునా? వచియింపుము జానకీపతీ! 92

చ అలసి శ్రమంబుతో నతిథి యాత్మగృహంబున కేగుదెంచినన్
కలిగినమాత్ర మన్న ముదకంబు నొసంగక సేదదీర్చి నా
ఇలు సొరనీక యేమిటికి నీడకు వచ్చితివంచుఁ గ్రూరతన్
చలమునఁ బల్కియుంటినొకొ నన్గరుణింపవు జానకీపతీ! 93

ఉ స్రుక్కుచునుంటి కంఠమును శోషిలె ధైర్యములేదు నెమ్మదిన్
బొక్కుచునుంటి దీనుఁడను బోష్యపువర్గములోనివాఁడ నా
చిక్కులుదీర్చి హర్షమును జెందఁగఁజేసి యనుగ్రహించి నీ
ప్రక్కకుఁ జేర్పరాదె? యనురాగము మీఱఁగ జానకీపతీ! 94

పితృపాద సంస్మృతి

—— ० ——

శా॥ వేదమ్ముల్ పఠియించి సాంగము, స
ద్విజ్ఞానలక్ష్మీకలా
మోదాత్ముండయి మించె నెవ్వఁడు యశ
మ్మున్ నించి సద్దిక్కులన్
శ్రీదున్ నే నల రామనాథు జనకున్
సేవింతు సద్భక్తి నీ
పాదమ్ముల్ రఘురామ పాహియని సం
ప్రార్థించుచున్ రాఘవా!

వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయఁడు

పీఠిక

రసికులారా !

సహజమగు తన కలమంజులస్వరమున భావమనోజ్ఞమంగళగీతములు పాడు నీకవికలకంఠపోతము శ్రీ సుకవితాసామ్రాజ్యము నేకచ్ఛత్రముగ నేలిన శ్రీ తిరుపతివెంకటేశ్వరుల కరుణాకటాక్షసుధారసము గ్రోలుచుఁ దత్ప్రభావమున రచించిన కబ్బములు పెక్కుఁ గలవు అందు నీజానకీపతిశతక మొకటి - ఇది కేవలము భక్తిరస పరిపూరితమై లలితంపు శయ్య నలరారుచు నీతిరత్నములకెల్లఁ బేటికయై చెలువొందుచున్నది ఇందు శ్రీరాముని త్యాగశీలతయుఁ గుల సమాగత ధర్మగుణరక్షణమును జానకీవిమలపాతివ్రత్యమును లక్ష్మణుని సౌభ్రాతృత్వమును భరతుని నిష్కలంకమహాత్యాగమును భక్తిరసావేశమున వర్ణింపఁబడినవి ఈకవి తన తాతతండ్రులువోలె రామభక్తిపరాయణుండని తద్గ్రంథమే చెప్పక చెప్పెడిని

గుణసంపత్తి

సత్త్వగుణసంపన్నతను పితాజ్ఞాపరిపాలనంబునను ధర్మరక్షణమ్మునను శ్రీరాముఁడువోలె ముందంజవైచు త్యాగధనులలో నీ యువకుఁ డొకఁడని యీతని జీవితచారిత్రమును గాంచిన సత్యశీలురకెల్లఁ దెల్లముకాక మానదు

గ్రంథప్రయోజనము

శ్రీరాముని చారిత్రమును పెక్కురు కవిపుంగవులు కావ్యనాటకశతకరూపముల రచించియుండ నిప్పుడీ

గ్రంథమువలని ప్రయోజన మేమి ?

అట్లు నిరసింపవలదు మోక్షసాధనములలో భక్తియే ప్రథమసాధనమని వ్యాసాదు లుద్ఘోషించుటం జేసి భక్తిరససంపూర్ణమగు నీ శతకము ముముక్షుజనుల కెల్ల మార్గదర్శకమై భక్తినిఁ బెంపొందించెడిని మఱియు,

మ॥ రాఘవే
శ్వరుచారిత్రము నెవ్వ రెన్నఁగఁ దుల్యం వాక్ప్రచ్ఛిన్నగాంగప్రలదే ?

అను నార్యోక్తి లబ్ధన దనీయములు - కలిగినదానఁ దృష్టి వడఁగల్గి క్షమాసత్యములు నుపాసించుచుఁ బరమేశ్వరప్రతిపాదకమగు కవిత్వమును రచించుచు దాన జీవితము గృతార్థత గావించుకొనుట పండితప్రశంసనీయము

గు ణ దో ష ము లు

ఇందు శైలి మధురముగ నున్నది వినువారి వీనుల నమృతంపు సోన గొలుకురీతిఁ దేటతెల్లమగు మాటలతో భావము విశదీకరింపఁ బడినది వేయేల కవితాప్రపంచమున కీకవి వర్ధమానచంద్రుఁడు మఱియు నిందు 'చేతును తోత్రువె' ఇత్యాదిప్రయోగము లసాధువు లని కొందఱిమతము అందందుఁ బునరుక్తములు క్వాచిత్కము లగుచున్నను నయ్యవి భక్తిరసతన్మయతను వ్యక్తపఱచుటంజేసి శతకమునకు నూతనాలంకృతులయి సత్కవిజనాదరణీయము లగుచున్నవి

అ భి న ం ద న ము

విద్యాభిమానియగు నితనికి శ్రీ రాజా సురభి లక్ష్మారాయ మిడిల్ స్కూలునందునఁ బ్రధానోపాధ్యాయత్వపద మొసంగి గ్రహారామాదుల నిచ్చి దయ నాదరించుచుండిన శ్రీ శ్రితజనకల్పవల్లియగు శ్రీ జటప్రోల్ మహారాణి శ్రీ వేంకటరత్నమాంబాజననీమతల్లికిని శ్రీ తత్కుమారరత్నములగు శ్రీ రాజా జగన్నాధరావుబహాదర్ వారికిని నా జగన్నాథుఁడు చిరాయుష్యమును స్థిరసామ్రాజ్యలక్ష్మీవిభవంబు నొసంగి రక్షించుఁగాక

మఱియు, స్నేహలతా వితానసంఘమునకు నధ్యక్షుఁడయి సద్గ్రంధరచనకుఁ గడంగుచుండిన యాతని యుద్యమమునకుఁ బరమేశ్వరుఁడు తోడగుఁగాక

—♦ ఆశీర్వచనము ♦—

మ. గురు నాజ్ఞం దలఁదాల్చి ధీమణులకున్ గోవిందుఁ డానందమున్
స్థిరసౌఖ్యమ్ముఁ జిరాయువున్ విజయలక్ష్మిం గూర్చి పాలించు-నా
పరమాత్ముండగు రాఘవేశ్వరుని దివ్యంబైన చారిత్రమే
వరలుం దత్పరమార్థలక్ష్యముగ నోవత్సా! శుభం బయ్యెడిన్ 1

మ. రఘురామున్ భజియించుచుంటివిక దా! రక్షించు నిన్నాతఁడున్
రఘువంశమ్మున కాదియైన రవియున్ రక్షింపఁడే నీసతిన్
లఘుతం జెందుదురే? రఘుప్రముఖు లౌరా! భక్తసంత్రాణల
బ్ధ ఘనోద్యద్రమణీయకంకణలసత్ప్రాంచత్కరాంభోరుహుల్ 2

మ. చిరసౌభాగ్యముగల్గి నీసుదతి వాసింగాంచి నీపుత్రులున్
స్థిరసంపత్కమనీయవైభవయశశ్శ్రీమత్తచే నీవునున్
ధర వర్ధిల్లుఁడు నూఱువత్సరము లుద్యద్రమ్యహర్మ్యావృది భ
ర్మరమామందిరచంద్రశాలల శుభప్రాచుర్య మేపారఁగన్ 3

ఉ. రాఁగల పెద్దియున్ మనకు రాఁగలదంచుఁ దలంచుచున్ మహా
భాగులు యోగులున్ నడచు భవ్యపథమ్మును బట్టుటల్ మహా
త్యాగులలక్షణంబని యెదం దలపోయుచు ధర్మరక్షణో
ద్యోగుఁడవై మనంగదవె విశ్రుతకీర్తిని దానసంపదన్ 4

మ. స్తుతిపాత్రింబగుఁగాక నీచింత-మాశుం డాయురారోగ్యసం
యుతఁగాఁజేసి భవత్సతిన్ మనుచుఁగా కుద్యత్కృపాదృష్టిమై-
సతతమ్మున్ హితబంధువర్గమున కుత్సాహమ్ము దీపింపఁగా
మతిమచ్ఛేఖర! నీకవిత్వము జగన్మాన్యత్వముం జెందుతన్ 5

ఇట్లు,

పిఠాపురము, 20-2-32 | జయంతి రామనాథశాస్త్రి, విద్యార్థి

మ॥ రా॥ శ్రీ వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయఁడుగారు రచించిన జానకీపతిశతకమునందలి కొన్నిపద్యముల నవలోకించితి ఈకబ్బము భక్తిప్రధానమని చెప్పనొప్పెడిని కవిత్వము ప్రసాదగుణమున నలరారెడిని వృత్తి యుపనాగరికాప్రచురమనఁజెల్లును అలంకారము లటనట శ్రోతల మనముల నాహ్లాదము నుప్పతిల్లంజేసెడిని

శ్రీ రామసుబ్బారాయఁడుగారు మఱికొన్ని శతకముల రచించిరి అయ్యవియు సందర్భానుగుణముగ భావపోషణముం జేయుటలో మిన్నలై మన్నన గనుచున్నయవి

ఇదియునుంగాక వీరేర్పఱచిన స్నేహలతాకవితాసంఘమునాఁ బిలువంబడు కవిసమాజమువారు రచించిన కబ్బములును యుక్తములుగఁ జూపట్టెడిని ఇట్టికావ్యముల వ్రాసియు మఱియు వ్రాయించియుఁ గాలక్షేపమొనర్చెడు శ్రీ రామసుబ్బారాయఁడుగారి కాయురారోగ్యైశ్వర్యముల నిచ్చి భగవానుఁడు చిరకాలము రక్షించుఁగాత

వాజపేయవంశవార్ధిచంద్రమ ! రామ
సుబ్బరాయ ! నీదు కబ్బమందు
పద్యసముదయంబుఁ బరికించినాఁడఁ బో
సంతసించినాఁడ స్వాంతమునను ॥

శ్రీధర పరశురామశాస్త్రి

TESTIMONIAL by
Sree Raja Inuganty Venkata Krishna Rao Bahadur Varu

Mr V Ramasubbarayudu garu B A of Kovvur is very well known to me for the last five years both as a Palace Tutor and Head master of the local middle school of Jatprole state He is an industrious and deligent young man with an excellent character Inspite of his many sided interests his field of specialisation lies in Vernacular and Sanskrit and he cultivated his Vernacular to such an extent that it is amazing while at the same time discharging hi duties as the Headmaster of the Middle School and tutor in the palace side by side in a way which won for him the good will and esteem of his pupils and superiors It is only on account of him that the Middle School at Kollapuram (Jatprole State) has come to such a good state as is at present and I am confident that he would loose no time ere long to make still better u e of his extraordinary talents in that direction His general character leaves nothing to be desired and in his case intelligence is combined with conscientiou ness I wish him every success in life

(Sd) I V KRISTNARAO
Zamindar of Tirupacchur

KOLLAPURAM
1st September 32

ఈ వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయఁడుగారు ప్రధానముగా నభ్యసించిన భాష యింగ్లీషు అందు బి ఏ ప్యాసుచేసినారు కాని మొదటనుండియు మాతృభాషయగు నాంధ్రభాషయం దీయన కభిమాన మెక్కుడు అక్కతన మాయెడల నెక్కుడుప్రేమతో మా గ్రంథములను జదివి పాండితిని సంపాదించుకొన్న మా యేకలవ్య శిష్యులలో నగ్రగణ్యుఁడు ఈయన మామొగమును జూడకమునుపే కవియై మంచి పాండితి నాంధ్రమునందు సంపాదించినవాఁడయ్యె నిటీవల యల్ టి పరీక్షార్థము రాజమండ్రిలో నున్న దినములలో నవకాశమైనప్పుడెల్ల సమీపముననున్న మాగ్రామమునకు వచ్చి నా

యొద్ద భాషావ్యాసంగము గూడఁజేసి మఱికొంత పాండిత్యమును సంపాదించుకొన్నాఁడు ఈకారణమున మా కీయన సాక్షాచ్ఛిష్యుఁడుకూడ నైయున్నాఁడు ఇప్పుడు చక్కఁగాఁ గవిత్వమును రచియించుచున్నాఁడు పాండిత్య మటుండ నిట్టియోగ్యతకల మానిసి మాట నాటఁ గాని సాధారణముగాఁ దట్టుపడని నా నిశ్చితాభిప్రాయము ఇట్టివాఁ డుపాధ్యాయుఁడగుట విద్యార్థుల భాగ్యమని వేఱుగఁ జెప్పనక్కఱ లేదు ఈయన భగవద్గీతాపరీక్షకూడ మొదటితరగతిగా నిచ్చియుండెను వర్తనమునకును గీతావ్యాసంగమునకును సంబంధము కలదని చూచినవారెల్ల నిశ్చయింపఁగలరు

కడియము
తూర్పుగోదావరిజిల్లా }

చెళ్లపిళ్ల వేంకటశాస్త్రి,
శతావధాని

చిరంజీవి వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయఁడుగారిని జిరకాలమునుండి నే నెఱుంగుదును చిన్ననాఁటనుండియు నతఁడు బుద్ధిమంతుఁడై యాంగ్లేయభాషాభ్యాసముచేసి పట్టపరీక్షయందుఁ గృతార్థుఁడయ్యె నంతతోఁ దనివినందక యీనాఁటి యాంగ్లేయవిద్యాప్రవీణు లగుయువకులవలె మాతృభాష నిరసింపక దానియందుఁ దగిన కృషిచేసి పాండిత్య మలవఱచుకొని శ్రీ రాజా సురభి వేంకటలక్ష్మారావుబహద్దరువారి జీవితము, ఆరోగ్య వేంకటేశ్వర రాజరాజేశ్వరీశతకములు శనిస్తోత్రము మొదలగు గ్రంథములను రచియించెను ఈయన నేర్చినవిద్యకు వినయము వన్నె పెట్టుచున్నది విద్యావినయములకు సత్ప్రవర్తనము మెఱుఁగుపెట్టుచున్నది గుణసంపన్నుఁడైన యీ యువకునకుఁ బరమేశ్వరుఁడు దీర్ఘాయురారోగ్యములు ప్రసాదించుఁ గాత

రాజమహేంద్రవరము

చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము

బ్రహ్మశ్రీ వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయఁడుగారిచే రచింపఁబడిన యీ జానకీపతిశతకము ధారాశుద్ధిగలిగి మృదుమధుర పదగుంభితమై యలరారుచు రామభక్తు లత్యంతాభిలాషతోఁ జదువు కొనుటకు యోగ్యముగా నుండెననుటకు సందియములేదు శతకము చేతఁబట్టి యొకటిరెండుపద్యములు పఠించిన భక్తులును రసికులును శతక మంతయుఁ జదువకుండ వదలిపెట్టఁజాలరని తన్మాధుర్యము తఱచుగా ననుభవించిన నాయభిప్రాయము అక్కతంబుననే యభినవ సరస్వతియం దిద్దానిఁ బ్రచురించితిని ప్రతిపద్యమును బ్రత్యక్షరమును బలుమాఱులు పఠించియుఁ బరిశీలించియుఁ బ్రత్యంతరము లిఖించియు నున్న కారణమునఁ బ్రకృత మీశతకమున దోషలవమును నుండదని నేను దృఢముగాఁ జెప్పఁగలను ఉపమోత్ప్రేక్షా ద్యర్థాలంకారములు గాని వృత్త్యనుప్రాసాది శబ్దాలంకారములుగాని విశేషించి కలిగి యంత ప్రౌఢము గాకున్నను మనోహరమైన ధార గలిగి సులభశైలి తోఁ బాఠకులకు భక్తిజనకమై యున్ననుటకు సంశయము లేదు గ్రంథకర్తయగు రామసుబ్బారాయఁడుగారు సుజనులు భగవద్భక్తులు పండితపక్షపాతులు కవితాలోలురు ఇంకను నిత్యాద్యనేక సుగుణగణవిశిష్టులు ఇంగ్లిషులో బియేలు ఆత్మాభ్యస్తమగు నాంధ్రాంగ్లేయభాషలలో ననేకులకు గురువులు అందును శ్రీ జటిప్రోలు సంస్థానాధిపతులగు ప్రస్తుత కుమారరాజాగారి కాంగ్లోపాధ్యాయులై వర్తమానమునఁ దత్సంస్థానమును బాలించుచున్న వారి పాలకమాత యగు రాణివెంకటరత్నమాంబగారి యధికాదరణమునకుఁ బాత్రులు రామసుబ్బారాయఁడుగారు పైయంశము లన్నియు నీశతకమున స్ఫురించునట్లు వ్రాసియే యున్నవారు కావున నియ్యది ప్రశంసాపాత్రమైన శతకమని యస్మదాశయము

జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రి,
అభినవసరస్వతీసంపాదకుఁడు

—* కృతజ్ఞత *—

నాగరఖండ స్వర్ణకారవ్యవహారాది బహుగ్రంథకర్తలును శతావధానధనులును నభినవసరస్వతీ పత్రికాధిపతులును సనాతన ధర్మసంస్కారులును నగు బ్రహ్మశ్రీ జానపాటి పట్టాభిరామశాస్త్రిగారు శ్రీ జటప్రోలుసంస్థానములోఁజేరిన కొల్లాపురగ్రామము వచ్చినప్పుడు నాభాగ్యవశమున నాయింటనే నివసించిరి ఇట్టి మహనీయులను దర్శించుట కదియే నాకుఁ బ్రథమభాగ్యము నాకు నాంధ్రకవిత్వమునం దొకింత యభిరుచి యుండుటంజేసి శాస్త్రిగారివద్దఁ గొన్ని కవితా రహస్యములను సంగ్రహించితిని నాచే రచింపఁబడిన శనిస్తోత్రనక్షత్రమాలను సంస్కరించి తగు పీఠికవ్రాసి నన్నుఁ గృతకృత్యునిజేసిన మహాత్ములు వీరే నా ప్రియశిష్యురాలగు శ్రీమతి చేబ్రోలు సరస్వతీ దేవిగారిచే రచింపఁబడిన 'సరస్వతిరామాయణము'నకు సదభిప్రాయ మిచ్చిన పుణ్యాత్ములును వీరే నాఁటినుండి నా 'స్నేహలతాకవితా సంఘము' నకును వీరికిని దగుబాంధవ్య మేర్పడినది సంఘ సభ్యు లందఱును వీరి నుచితభక్తితో సత్కరించి నాఁటినుండి వీరిని బెద్దఁజేసి యొకగురునిగ భజించుచున్నారు ఇప్పుడు నా యీ జానకీ పతిశతకమును నాయందుఁగల శిష్యవాత్సల్యముచేఁ జక్కగా సంస్కరించి దానిపై సదభిప్రాయమిచ్చి దిగంతవిశ్రాంతకీర్తి నార్జించి రమారమి 25 సం॥ నుండి జయప్రదముగ సాగుచున్న తమ యభినవసరస్వతీ పత్రికలోఁ బ్రచురించి నన్ను ధన్యునిగఁజేసినందులకు నా హృదయ పూర్వకమగు సాష్టాంగవందనసహస్రంబులను త్రికాలములయందును శ్రీశాస్త్రిగారికి సమర్పణముచేయుచు నా కృతజ్ఞత నీరీతి వెల్లడించుచున నన్నును నాకవితాసంఘమును నుద్ధరించుచున్న శ్రీశాస్త్రి గారికిఁ బరమేశ్వరుఁడు సంపూర్ణాయురారోగ్యైశ్వర్యముల నిచ్చి సంరక్షించుఁగాతమని ప్రార్థించుదును

ఇట్లు, విధేయుఁడు,

రామసుబ్బారాయఁడు, బి ఏ

శ్రీ సీతారామచంద్ర పరబ్రహ్మణే నమః

జానకీపతిశతకము

— o —

ఉ శ్రీగలనాఁడుగాఁగ నెపుఁ జేయుమటంచు నినున్ భజింప ను
ద్యోగులయుం బోకండనయి యుండుట చాలు భవాబ్ధి రేబవల్
నేఁగఁగనీక తావకపవిత్రపదంబులు గొల్చులాగునన్
వేగ ననుగ్రహింపుమని వేఁడెద నే నిఁక జానకీపతీ ! 1

చ సదయత నాకు నాంధ్రమునఁ జక్కని కైతము నేర్పి యెంతయున్
ముద మొనగూర్చియున్న పరిమాషితశిష్యజవాళి బాధునిన్
విదితసమస్తగాధుని వివేకసనాథుని రామనాధునిన్
వదలక కొల్తు నెల్లపుడు వాగ్విభవాప్తికి జానకీపతీ ! 2

ఉ నీ మహనీయమూర్తి మది నిల్పినవాఁడయి నీదునామమే
పాపములనెల్లఁ బాపునని భక్తిఁదలిర్పఁగ సంస్మరించుచున్
నేమముతోడ నెల్లపుడు నిన్ను భజించెను నాదుతండ్రి ఆ
నామమె నాదుజిహ్వపయి నాట్యము సల్పుత జానకీపతీ ! 3

ఉ రాముని భక్తుఁడై పుడమి రాజిలె నాజనకుండు పేర్మి శ్రీ
రాముఁడె మత్కులంబునకుఁ బ్రాపని పల్కెను బిన్నతండ్రియున్
రాముఁడె దైవమంచు మది రంజిల నిన్ను భజించుచుంటి నేన్
ప్రేమ మదీయవంశ మభివృద్ధికిఁ దెమ్మిఁక జానకీపతీ ! 4

చ రకమగు నీదునామ మలరన్ దగ నుంచెను నాదుపేరునన్
బ్రకటితభక్తిభావమున రాజిలు నా జనకుండు గాన నే
నొకనిముసంబుగూడ నిను నోపికఁ గొల్వక వ్యర్థపుచ్చ వే
ఱొకపని లేదు నాకు వినుమో యిరమూత్తమ ! జానకీపతీ ! 5

చ గణపతిఁగొల్చి యాపయిని గాని మఱొండు శుభప్రకాండముల్
గణన మొనర్ప రెవ్వరు జగమ్మునఁ గావున దంతిరాణ్ముఖున్

ప్రీణితుఁ గొనర్చి కబ్బమును వ్రాయుటకై తగఁ బూనువాఁడ వా
కృష్ణతికినై సదా కొలుతు వత్సలతన్ గన జానకీపతీ! 6

ఉ. నా ప్రియశిష్యురాలు మఱి నాదగు పేరిట నీదు గాథఁ దా
నోపిక శ్రీసరస్వతి మృదూక్తుల నింపి రచించె శిష్యులై
నీపయి నూఱుపద్యములు నిల్పిరి కృష్ణకుమారమిత్రముల్
కాపరివంచు నేను శతకంబునఁ గొల్చెద జానకీపతీ! 7

ఉ. రాజలలామ మీవు కడురంజిలునట్లు కవీంద్రులెందఱో
ఈజగతిన్ శతంబులు రచించినవా ర్శతకంబు లేను నే
యోజనొ నీపయిన్ శతక మొక్కటి వ్రాయఁగ సాహసించితిన్
తేజము నింపి యాకృతిని దీసికొనన్ వలె జానకీపతీ! 8

ఉ. ఎల్లరు భక్తిపూర్ణులయి యేభవదాకృతి దేవతాళి దా
ముల్లములందుఁ గన్గొనుచునుందురొ దేనిని సర్పరాట్టు వే
నోళ్ల నుతించుచుండునొ జనుల్ దగ దేని ననాదియందురో యా
త్వల్లలితాకృతిన్ మదిని దప్పక నిల్పుదు జానకీపతీ! 9

ఉ. పాలసముద్రపు న్నడుమఁ బన్నగతల్పముమీఁద నీటుగాఁ
బాళిఁ బిసాళినవ్వు చెలువంబు ముఖంబునఁ జెంగలింపఁగా
శ్రీలలితాంగివైన నను చెక్కిలి నొక్కుచు వీడ్యమిచ్చుచున్
మేలములాడు నిన్ దలఁతు మించిన వేడ్కను జానకీపతీ! 10

ఉ. భూమి జలంబు మారుతము పుష్కర మగ్ని సమస్తలోకముల్
సోముఁడు సూర్యుఁడు న్మఱియు సూక్ష్మములైన చరాచరంబులున్
నిమిషమున్ జనింపనయి నివయి సర్వము నిండియుండఁగా
వేమఱు నిన్నుఁగానక కిటు విస్మృతిఁజెందితి జానకీపతీ! 11

చ. గజవరదాతవైతి వొకకాంతకు వల్వలొసంగి మానమున్
సుజనులు మెచ్చఁ గాచితివి గోకులరాయని ముద్దుబాలుఁడ
య్యజగరవహ్నివారిగరళాదుల మ్రందకయుండఁ జేసి తీ
రుజము హరించి సౌఖ్య మిడు రూఢిగ నాకును జానకీపతీ! 12

చ కులమును గీర్తిస పదయుఁ గూర్మియు దాల్మియు సత్ప్రవృత్తియుఁ
బల మనురాగముఁ సుఖ మపారపుభక్తియు భోగభాగ్యముల్
తఱఁగని ధర్మచింతయు నుదారగుణంబును మానవాళి కి
య్యుల దయసేయు నీపదము నే స్మరియింతును జానకీపతీ! 13

ఉ నాపయిఁ జేసితీ వగణనాథము కొల్లపురమ్మునందు నే
ఈ పరికింపుసాధుమున నె పనుబాధముగం జెలంగున
న్నాపువహించు ' రెడ్ లెటరు ' నింపుగఁ గూర్చితి మానసత్రికన్
నిపటునొక్క ముందునకు నెట్టఁగ నా నిఁక జానకీపతీ! 14

ఉ ఎప్పుడు మేలు కాంచి వాదయేశ్వరి సీతనుగూడి లీలలం
దొప్పుగఁ దేలుచుందువా మృదూక్తుల నాపెను దన్వి యప్పుడే
త్రిప్పుమ నీకటాక్షవియతిన్ నను మక్కువ నుద్ధరింపఁగాఁ
జెప్పెడి దేమి నీకు సరసీరుహలోచన! జానకీపతీ! 15

ఉ పంబిన వేడ్క నిన్ గొలుచు భక్తజనంబులలోఁ బ్రధానుఁడన్
డంబము లేనివాఁడను బడాయివహించెడు వాఁడఁగాను అ
ర్థంబునుగోరి నిన్ గొలుచు దాసుఁడఁగాను భవత్కృపాపదా
ర్థం బొకటున్నఁ జాలు సతతంబును నాకది జానకీపతీ! 16

చ శరణని నిన్నుఁ జేరితిని సారెకు సారెకు భక్తిమై నమ
స్కరణము నీపదాంబుజయుగంబునకుం దగ సల్పుచుంటి మేల్
వరమునొసంగి నన్నుఁ బరిపాలనఁ జేయక తప్పదింకఁ జె
చ్చెర నరుదెంచి నాకు దయసేయవె మోక్షము జానకీపతీ! 17

ఉ దాసులు చేయుతప్పులను దప్పకత్రోయుట నీకు ధర్మమా
వీసము లోటు సూప కిటు విశ్రుతభక్తిని గొల్చుచున్న నీ
దాసుఁడనేను మూఢుఁడ నితపర మేమియు నేనెఱుంగ నా
దోసములన్ సహించి పరిరక్షితుఁ జేయవె జానకీపతీ! 18

ఉ పొంగినవేడ్క నీదు పదముల్ దగఁ బట్టితి మూడువేళలన్
వాగి నమస్కృతుల్ వినయవంతుఁడనై పచరించుచుంటి త

న్వాంగినిగూడి యాత్మను సమర్పణసేయుచునుంటి సత్కృపన్
మంగళముల్ లభించునటు మాకు ఘటింపుము జానకీపతీ! 19

ఉ. పాలనసేయువాఁడవని వారక నిన్నుదఁ గొల్చుచుంటి- నే
వేళను నీపదాబ్జములు పేర్మిని గన్నుల నద్దికొంచు నేఁ
గాలము నెట్టుచుంటిని సుఖంబును గాంచుచునున్నవాఁడ ని
న్నో విభజించువారి కిఁక నుండునె లోపము జానకీపతీ! 20

ఉ. నీప్రతిరూపముల్ నిలిపి నిచ్చలు మ్రొక్కనివారు లేరు నీ
సుప్రథితంబులౌ కృతులఁ జూడనివారును లేరు లేరు నీ
వప్రతిమానయోగమహిమాఢ్యుఁడ వాదిగురుండ వౌచుఁగా
నీప్రతిభన్ నుతించుటకు నేరఁ డెవండును జానకీపతీ! 21

ఉ. హెచ్చినభక్తిఁ జందురునకు నెల్లరు నీయరె నూలిపోగు? అ
ట్లచ్చపుబత్తి నుత్పలము లర్పణసేయుదు చంపకమ్ములన్
జెచ్చెర నీపదాబ్జములఁ జేరిచి సారె నమస్కరింతు నన్
మచ్చికతోడఁ గావఁగదె మాట లిఁకేటికి జానకీపతీ! 22

ఉ. తావకమైన రూపమును దైవతముల్ నుతియింపలేరు నీ
పావననామ మీశుఁడును బ్రస్తుతిసల్పఁగఁజాలఁ డట్టులీ
సేవకుఁ డట్టినిన్ను స్తుతిసేయఁగలాఁడిఁక? అట్లుగాన ని
న్నీవె కృతార్థుఁజేయవలె నెట్టులొ గట్టిగ జానకీపతీ! 23

ఉ. రాతిని నాతిఁజేసితివి రాజశిరస్కుని విల్లు త్రుంచి తే
జోన్నతులొ వచ్చి సాయపడఁ గూడఁగఁదోసితి రావణాసురున్
ఖ్యాతి గడించినాఁడవు సుఖాన విభీషణు రాజుఁజేసి ఆ
సీత నయోధ్యకున్ మరలఁ జేర్చితి పేర్చితి జానకీపతీ! 24

ఉ. నేర్వఁగలేదు శాస్త్రములు నేర్పునఁ జేయఁగలేదు దానముల్
నేర్వఁగలేదు వేదములు నేనెఱుఁగన్ గవితారహస్యముల్
నేర్వఁగలేదు సత్కృతులు నిచ్చలుఁ జేసెడుశక్తి లే దిఁకీ
సర్వము నీవె కూర్తువని సన్నుతి సల్పెద జానకీపతీ! 25

ఉ కోరికలేమి సంపదలు కూర్పుటకై మఱిమాని భోగముల్
నాకెకుఁ బ్రాప్తమౌటకయి నల్పఁ బ్రయత్నము సేయ వస్తుసం
భారము మీఁదికోరికయు మానెను త్వత్పదభక్తి యొక్కఁడే
కోరుచునున్నవాఁడ సమకూర్పుము నాకది జానకీపతీ 26

ఉ కాలము చేరువైనకొలఁ జ్ఞప్తికి వచ్చునొ రాదొ యప్పుడా
కాలుఁ డెదిర్చె నల్లఁగనఁగా మదిఁ దోఁపదు నిన్ భజింపఁగాఁ
బాలనసేయుమయ్య నను బావనతావకపద్యుగంబులై
వ్రాలి నమస్కరించెదఁ బరాత్పర! రాఘవ! జానకీపతీ! 27

ఉ నీదగు నామమంత్రమును నిష్ఠమెయిన్ జపియించుచుండు స
మ్మోదము తోడ నీకరుణ పూర్తిగ నాపయి నుంచఁజాల బ్రి
హ్లాదుని రీతిఁ జిత్తము త్వదంఘ్రి సమర్పణసేసె యెంతయున్
నీదయఁ గాంచువారలకు నేరములుండునె జానకీపతీ! 28

ఉ నీవ జపాగ్నిహోత్రములు నీవ పవిత్రములైన తీర్థముల్
నీవ యశేషపూజలును నీవ ప్రశస్తక్రియాఫలంబులున్
నీవ మహానుభావుఁడవు నీవ సమస్తమటంచుఁ గొల్తు నీ
పావనపాదపద్మములు పాలనసేయుము జానకీపతీ! 29

ఉ ఉల్లముఁ దావకీనపదయుగ్మమునందునఁ జేర్చినాఁడ సం
ధిల్లినభక్తితోడ వెనుదీయక నాపయిఁ బ్రేమఁజూపి రం
జిల్లఁగఁజేయుమా మనసు చేకురఁజేయుమి సర్వసౌఖ్యముల్
సల్లలితద్యుతుల్ పఱపి చక్కఁగఁ గావుము జానకీపతీ! 30

ఉ స్నానము సంధ్యయున్ జపము సత్తపముం త్యజియించినాఁడ నా
మానసమందు నీప్రతిమ మాత్రము నిల్పి భజించుచుండుటల్
మానఁ ద్వదేకభక్తి క్షణమాత్రము మానుటలేదు నీపద
ధ్యానము సేయుటల్ నిజము తప్పదు సుమ్మది జానకీపతీ! 31

చ తనువు స్థిరంబుగాదనెడు తత్త్వమెఱింగియు భోగభాగ్యముల్
ధనములు బుద్బుదంబులని తథ్యముగాఁ దలపోయుచుండియున్

మనుజు లదేటికో విడువమానరు పాపపుఁజతమూఢులై
కనుఁగవఁగప్పుఁబోకు మటు గాఢతమంబున జానకీపతీ! 32

ఉ. మానవు లేమిచేసినను మానితమైన భవత్పదాంబుజ
ధ్యానము లేమిని గలుగునా! తగుమోక్షపదంబు మానులై
తనలకేగిన సుగతిఁ గాంచఁగఁ జాలరు నీదుసత్కృపన్
మానుగఁ గాంచనప్పుడు సమస్తము వ్యర్థము జానకీపతీ! 33

ఉ. నీమహనీయనామమును నిత్యము నెంచును సర్వలోకముల్
నీమహనీయపాదము నిచ్చలుఁగొల్తురు బ్రహ్మముఖ్యులున్
నీమహిమంబు నెన్నుటకు నేర్తురుగా కవిసార్వభౌములున్
నామది నెసమస్తను నాటుము శీఘ్రము జానకీపతీ! 34

ఉ. రామ గుణాభిరామ రఘురామయటంచు వచించినంతనే
కామితమొందెదరు సుఖంబును జేకుఱు నెల్లవేళలన్
నిన్ముదితోడఁ గొల్వ నెడ బెరయిపోవును పాపసంఘముల్
నీమహిమంబు నెన్నుటకు నేర్తురె యెవరును జానకీపతీ! 35

ఉ. తారకమంత్రమెప్పుడును దారు జపింతురు మహేంద్రముఖ్యులున్
దారకమంత్రరాజజపతత్పరులే సుఖమొందువారలే
సారము లేని సంసరణసాగరమందున నీదు నేను నీ
తారకమంత్రమున్ జపమును సల్పెదఁ దప్పక జానకీపతీ! 36

ఉ. అజ్ఞుఁడనంచుఁ ద్రోయ కరయమ్మున నొద్దకుఁ జేరఁదీసి నన్
విజ్ఞునిగాఁగఁ జేయుమిఁక వీడను బట్టిన నీపదమ్ము స
ర్వజ్ఞుఁడునుం ద్వదాజ్ఞను శిరంబునఁ దాల్చుచునుండుఁగాన నే
ప్రాజ్ఞుఁడనంచు వ్రాలితి భవత్పదమందున జానకీపతీ! 37

ఉ. భాగ్యములబ్బు నీ చరణపద్మము గొల్చినవారికెల్ల ఆ
యోగ్యత నాకుఁ గూడ నెటులో సమకూర్పుము దాన నాకు సౌ
భాగ్యము గల్గు సౌఖ్యమును బ్రాప్తమగుం దుద నేను శుద్ధవై
రాగ్యముఁబూని నీదరికి రాఁగలవాఁడను జానకీపతీ! 38

ఉ. భక్తుఁడ నీకు నేను మఱి పావనతావకనామమంత్రమున్
భక్తిదలిర్ప నిచ్చలును భావమునం దలపోయుచుంటి నా
శక్తికొలందిఁ బద్యములుసల్పి త్వదీయయశంబు ధారుణిన్
వ్యక్తముసేయుచుంటి రవివంశసముద్భవ! జానకీపతీ! 39

ఉ. నన్ను గణించి నీకరుణ నాపయి జిల్కుచు నెల్లవేళలన్
దిన్నని వాగ్విలాసములఁ దెల్వియు శక్తియు నిచ్చి ప్రోవవే
చెన్నలరార సౌఖ్యమును జెచ్చెర నిచ్చి యనుగ్రహింపవే
క్రన్నన జేరఁదీయవె వికాసముఁగూర్పవె జానకీపతీ! 40

ఉ. వ్యర్థుఁ డిఁకేమి సేయఁగలవాఁ డితఁడంచుఁ ద్యజింపఁబోకు మే
ర్థముఁగోరి యేన్ గొలువనైతి భవత్పదపద్మ మొక్కఁడే
ప్రార్థనసేయుచుంటి వినయంబున నా మనవిన్ గ్రహింపుమో
వార్ధికృతస్తుతీ! విబుధవర్యతమాకృతి! జానకీపతీ! 41

ఉ. తన్వినిఁగూడి నిచ్చలును ధర్మముఁదప్పక నిపదాబ్జమే
నన్వెతలందు ముంపక ఘనంబుగ నేలునటంచుఁ గొల్తు మే
నస్వేకస్ల్లు తేజముఁ గనం ద్వదనుగ్రహమంచుఁ దోఁచె ఐ
నన్వవియింపు ప్రోతునని నమ్మికగల్గఁగ జానకీపతీ! 42

ఉ. నమ్మితి నీపదాబ్జములు నన్ దరియింపఁగఁజేయునంచెదన్
నమ్మితి నీస్వరూపమును నాయెడఁ జాలఁ బ్రసన్నమైనటుల్
నమ్మితి నిపరాక్రమము నాకలుషంబులఁ గూల్చునంచిటుల్
నమ్మి భజించెదన్ త్రికరణంబులచే నిను జానకీపతీ! 43

ఉ. నిక్కముసెప్పుచుంటి మది నేను త్వదాకృతి సంస్మరించుచే
తక్క నితఃపరంబెఱుఁగఁ దావకపాదముతక్క నన్యమున్
దిక్కని నమ్మలే దెపుడు దీనుఁడఁగావున నాదోసంగు స
మ్యక్కృపతోఁ క్షమింపఁదగదా? పెఱవాఁడన? జానకీపతీ! 44

ఉ. నే మొఱవెట్టుచుంటినని నేస్తమునం జనుదెంచి వేగ బి
ట్టామదువారు లేరు, గద! యూఱక యిట్లు తపించుచుంటి నా

బాములు పాపరాదనుచుఁ బాపుఁడఁగంచును దోసిపుచ్చుటల్
నీమరియాదకుఁ దగదు నిక్కము సెప్పితి జానకీపతీ ! 45

ఉ వేమఱు నీవె విష్ణువని విజ్ఞులు పల్కఁగ వింటిఁగావునన్
నీమహనీయరూపమును నేను మనంబున నిల్పి నిచ్చలున్
నేమముతోడఁ గొల్చెదను నన్ను స్వదాసులలోనఁ జేర్చి వ
న్నో మంట కీకొనంగ వలయు నుద్ధతిమారుతి ! జా కీ తీ ! 46

ఉ నైన నాకు నాటముగ నిష్టములెన్నియొ వచ్చిపోవఁగన్
గన్గితి నవ్వు నైతయును నమ్మినభక్తుఁడితండటంచు నన్
గన్గెదు నాకు నెదు పదకంజములఁ గొల్చెదునట్టిభాగ్యమున్
గన్గవె నీకృపాగుణన గన్గినఁ గల్గుము జానకీపతీ ! 47

ఉ తారకమంత్రరాజజపతత్పరతన్ మన నా నిరీహనా
నారదముఖ్యదివ్యమునినాథులకైన వశంబుగా దిఁకే
కోరికలో సదా మదిని గోరి చరించెడి యస్మదాకిలా
ఆరయఁ దారకంబువకు నర్హతముల్ క్షితి జానకీపతీ ! 48

ఉ అక్కటికమ్ముతోడ నభయమ్మొసంగెద వీవటంచు నీ
దిక్కున కేగుదెంచితిని దీనతఁ బట్టితి నీపదద్వయం
బెక్కుడుభక్తితోడ భజయించుచునుండితి అల్లుగానఁ బెం
పెక్కఁగఁ జేయుభారము వహింపుము నీవిఁక జానకీపతీ ! 49

చ సుఖకర తావకీనపరిశుద్ధశరీరసుసంగమంబుచే
నఖిలపతివ్రతాజనమునందుఁ బ్రదానతఁగాంచి యుండెఁబో
నిఖిలజగత్తు మేలనఁగ నీసతి సీతయు యుష్మదీయస
మ్ముఖకృతవాసముం దనరఁ బుణ్యతమంబగు జానకీపతీ ! 50

ఉ ఆశ్రమవాసులైన మునులంతయు నీచరణద్వయార్చనన్
విశ్రములై యనంతరము విశ్రుతమాగతి నొంది యున్నవా
రాశ్రితపక్షపాతివని చూసవహించి త్వదర్చనాత్మకం
బౌశ్రమ మేనునుం బడుదు అల్లె మొనర్పుము జానకీపతీ ! 51

చ చెలువుగ భద్రిపీఠమున సీతనుగూర్చి విలాసలోలతన్
గలకల నవ్వుకొంచు రహిఁగన్పడుచుందువు భక్తకోటికా
విలసితమే త్వదాకృతిని చేరిమదలిర్పఁగఁ జూపరాదొకో
కలనయినం గృపామతిని గన్పడరాదొకొ ? జానకీపతీ ! 52

ఉ నీ కరుణాసుధారసము నీరజశత్రుఁడు నీరజాప్తుఁడున్
బ్రాకటభక్తిఁ గొల్తురనారతమున్ మునికోటు లెప్పుడున్
వాకొనుచుందురీ మహిమ వాకిటనుండుచు నిన్ను దేవతా
లోకము గొల్చు పుణ్యమన నిక్కము వారిదె జానకీపతీ ! 53

ఉ నీకు సమానులై యెవరు నిల్వరు నీసరిదైవతంబు ము
ల్లోకములందుఁ గాన మదిలో నినుఁ గొల్చి కవిత్వకల్పనో
ద్రేకముచేత నిట్లయి నేటి రచియించితి నూఱుపద్యముల్
నాకృతిఁ గొంచుఁ జేయుమిఁక నన్ గృతకృత్యుని జానకీపతీ ! 54

చ వనరుహసంభవాదులును వర్ణనసేయఁగలేరు నిన్ను నే
మని యిఁక నేను జేయఁగల నైనను సాహసమూని యెట్టులో
నిను నుతియింపఁబూనితిని నేర్చినరీతి దోసంగులుండినన్
కనికరముంచి యేరికిని గన్పడనీయకు జానకీపతీ ! 55

ఉ ఆదికి నాదియైన పరమాత్మవు నీవని నిశ్చయించితిన్
నాదుమనమ్ములోపల ఘనమ్మగు భక్తి నిగుడ్పఁజేసి నే
నీదయఁగాంచుకోర్కెమెయి నిన్ననయమ్మును గొల్చుచుంటి నా
మీఁద భవత్కృపారసము మిక్కిలిచిల్కుము జానకీపతీ ! 56

చ అతులితమౌ తపంబు లొనియాడఁగ జేయు మునీశ్వరాదు ల
ద్భుతమగు నీప్రభావమును బూర్తిగ వాకొనలేకయుండ దు
ష్కృతమతినైననాకు నెటుచేకురు నిన్ను నుతించుభాగ్య ? మీ
శతకము వ్రాయమాత్రమెటొ సాహసమూనితి జానకీపతీ ! 57

ఉ పొందవు దుఃఖజాలములు పొందుగ నీ చరణద్వయమ్ము నా
డెందమునందు నిల్పికొని యిష్టమెయిన్ దగుపూజ సేయుచో
నెందును బొందఁజాలవుసుమీ భయరోగము లెప్పుడైన గో
విందుఁడవైన నిన్ విడిచిపెట్టనివారికి జానకీపతీ! 58

చ తపము లొనర్చినన్ దగిన దానములన్ దుదముట్టఁ జేసినన్
జపములు పెక్కు సల్పినను నినుఁ గాంచఁగ నేర రెక్క మ
చ్చపుఁ బరభక్తిచే సులభసాధ్యము నీదు దయాబ్ధిఁ బెరుటల్
కృపఁ గనఁ గొమ్ము కొల్తు నినుఁ గేవలభక్తిని జానకీపతీ! 59

చ నిరుపమమంగళాకృతిని నేర్పునఁ దాలిచి భార్యతోడుతన్
సరసములాడుకొంచు మను సత్ప్రమయంబున సన్ముఖంబునన్
గరిమ ప్రసీపించు నారసము నాపయిఁ జల్కవి సమానఁగన్
వరద! మహానుభావ! యినవంశవివర్ధన! జానకీపతీ! 60

ఉ వర్ధితకీర్తివంచు ననవద్యచరిత్రుఁడవంచు నెంతయున్
సార్థకనాముఁడంచు మఱి సత్యముఁ దప్పనివాఁడవంచు నిన్
బ్రార్థనసేయుచుంటి నిటు బాగుగ నాపయిఁ బ్రేమముంచి యి
ష్టార్థములెల్ల నిచ్చి చరితార్థునిఁ జేయుము జానకీపతీ! 61

ఉ నిర్జరులైన వచ్చి రహి నీ యెదుటన్ నిలువంగలారె? వి
స్ఫూర్జితమూర్తి నిన్ శరణుఁ బొందినవారికి లోటు గల్గ దే
దుర్జనుఁడున్ భవచ్చరణనీరజమంటి తరించుఁగాన నన్
వర్జనసేయఁబోకు పదపద్మముల బట్టితి జానకీపతీ! 62

ఉ దుర్గతిఁ గాంతునన్ వనటఁ దోఁచ దొకించుకయున్ మనంబులో
దుర్గమఘోరసంసరణతోయధి మున్గుచునున్నవాఁడ దు
ర్మార్గమునందుఁ జిక్కుకొని మంతుఁ జేయుచునున్నవాఁడ నీ
వర్గమునందుఁ జేర్చుకొని పాలనసేయవె జానకీపతీ! 63

చ. స్థిరమయియుండ దెప్పటికిఁ జిత్త మిఁకేమనివిన్నవింతు వా
మరుఁడను నేనువట్టి మతిమాలినవాఁడను నైననేమి? నీ
చరణయుగంబునంబడితి సత్కృప లేవఁగఁదీసి కావ కె
ట్లటిముటితోడ నివు నను నావలఁద్రోసెదు? జానకీపతీ! 64

ఉ. విశ్రమమింత లేక నిను వేమరుఁ గొల్చుచునున్నవాఁడ నీ
యాశ్రయమందుఁ జేరి యెటులైనఁ దరింపఁగనున్నవాఁడ నా
యాశ్రమమెల్ల నేటికిటు లెంతయు వ్యర్థము సేయఁజూచె? దీ
నాశ్రితరక్షకుండవుగదా? నన నీక్షితి జానకీపతీ! 65

ఉ. ఆశయమంతయుండినను నంతయు వ్యర్థమగున్ భవత్కృపా
వేశము లేకయున్న బహునే? నిజభక్తునిఁ బ్రోచుటన్న, నీ
వే శరణంచు మ్రొక్కెద నిశ్చెద నివ మదీయదైవతం
బీశ! రమేశ! ఓ జగదధీశ! శుభేక్షణ! జానకీపతీ! 66

ఉ. బంధువు లాప్తులున్ సుతులుఁ బ్రాణములుండినయంతదాఁక సం
బంధము గల్గఁజేసికొని బాగుగ దగ్గఱఁజేరుచుందు రా
బంధమునుండి యింకయుఁ బ్రాప్తము గాదు ఫలంబు గాన నే
బంధములేని నీపద మవశ్యముఁ జేర్పుము జానకీపతీ! 67

చ. బుడగవలెన్ నశించు వరభోగములన్ మదిఁ గాంక్షసేయ నే
వెఱుగున కాస్పదంబయిన ప్రీతి గణింప పాతింప నెంతయున్
గడు వినయంబెసంగఁ గలకాలము నిన్ను భజించుచుందు నీ
యడుగుల నాశ్రయింతును మహాత్మ! ప్రభానిధి! జానకీపతీ!

ఉ. ఎన్నటికైన నీదుకృపకే మది నెంతయుఁ గాంక్షసేతు నే
నెన్నటికైన నీసుగుణమే బహుళంబుగ సన్నుతింతు నే
నెన్నటికైన నీదుపదమే పరమంబని భక్తిఁ గొల్తు నే
నెన్నటికైన నిన్ విడువకే భజియింతును జానకీపతీ! 69

ఉ. నీ కరుణాకటాక్ష మెవనిం గను ధన్యునిఁ జేయు వాఁడె పో
శ్రీకి నివాసభూతుఁడయి చిక్కనికీర్తి సంతరించి బ
ట్రేకవిధంబునన్ వెలుఁగు నిందును నందును గాన నాపయిన్
నీ కరుణాకటాక్షమును నిల్పి కనుంగొను జానకీపతీ! 70

ఉ. ధీమతివైన పెండ్లమును ధీరుని దమ్ముని గూడి కానన
స్తోమమునం జరించి హతదుష్టత నందు వసించు సంయమి
గ్రామము నోముచున్ భువనకంటకు రావణుఁ గూల్చి యతటన్
క్షేమముగూర్ప లోకైకకర్త సృష్టిలయస్థితి! జానకీపతీ! 71

చ. తనయులపైని భార్యపయిఁ దద్దయు బ్రేమ ఘటియించుట సాజ మె
వ్వనికిని భేదముండదిల స్వామికి భక్తున కట్లుగాన నా
తనయులు భార్యయుం దలఁపఁ దావకులే కద! ఇంక వారికిన్
దనరెడు భాగ్య మిచ్చి సతతంబును బ్రోవుము జానకీపతీ! 72

చ. తనయులు చిన్నవారు విదితంబుగ దా సతి చిన్నదాచు! ఎ
డను మది నెంచిచూచినఁ గడుంగడుఁ దక్కువ నాకుఁగూడ ఇ
ట్లని ముఖచిహ్నముల్ గనినయంత నె సత్యము విప్పిచెప్ప నే
యనువునఁబ్రోచెదో? సుఖములందఁగఁ జేయుచు జానకీపతీ! 73

ఉ. ప్రాణముపోవువేళ నిజబంధులు పుత్రులు పెండ్లమాప్తులున్
గోణముగూడఁ దీసికొని కూరిరత వీడి గమింతురు తద్దయున్
రాణఁ జెలంగునప్పుడెదురన్ వసియింత్రిటుగాక నివు నా
ప్రాణము పోవునప్పుడయినన్ ద్యజియింపకు జానకీపతీ! 74

ఉ. ధర్మ మధర్మమున్ సువిదితంబయి యుండుటఁ జేసి నేను స
త్కర్మములాచరించుచును దప్పక కల్గును మోక్షమంచు నా
నిర్మలమానసంబున వినీతుఁడనై నినుఁ గొల్చుచుంటి నే
కర్మమెఱుంగఁ జూవె యిదిగాక రమాపతి! జానకీపతీ! 75

ఉ వాృకటతాపకీంపదపంకజయుగ్మయునందు భక్తి శో
భాకరమైన నీదు మృదులాంగము లెస్సను మానసంబునన్
వీఁ వసింపఁజేయుటయు నేను భువిన్ మనునంతకాలమున్
నాకు ననుగ్రహించుటకు నమ్రతఁ గొల్చెద జానకీపతీ! 76

ఉ నీమృదుపాదపద్మముల నిశ్చలభక్తిని శ్రీయమిచ్చు త్వ
న్నామజపంబు భూమిపయి నాఁటిన మేటి వనాటపుంగవున్
ఏ మహనీయకార్యమును నేమమునం బొనరించు మారుతిన్
ధీమహాతాత్మునిన్ గొలుతుఁ దీరనిభక్తిని జానకీపతీ! 77

ఉ మేటిబలంబునం గడలిమీఁదుగ లంకకుఁ జేరఁబోయి య
వ్వీట భవన్నిమిత్తముగ వేదనఁజెందుచునున్న సీతయా
రాటము మాన్పి యాపె కుశలంబును నీ కవలీలఁ జెప్పఁడే
నిటుగ నాంజనేయుఁ డతనిన్ భజయించెద జానకీపతీ! 78

చ పరమపవిత్రతాత్వమునఁ బ్రాయము కొంత క్రమించి భర్తని
ర్జరపురమేలఁ గొల్ల పురరాజ్యము దానును నేలుచుం బ్రజా
దరణము పైనభక్తియును దద్ద గడించిన రత్నమాంబ శ్రీ
కరమగు నాయురున్నతులఁ గాంచఁగఁజేయుము జానకీపతీ! 79

ఉ ఆ జగదీశ్వరుండు కరుణాళువు సద్గుణసాగరుండు వి
భ్రాజితవైభవోన్నతుఁడు భాగ్య మభాగ్యము వ్రాయు బ్రహ్మ తా
నా జతినానఁ దోడుపడి నన్ గృతకృత్యుని జేయుపొంటె నే
నోజ భజించువాఁడ మహిమోజ్వలు నాతని జానకీపతీ! 80

చ చిరునగ వంకురింప సరసీరుహము ల్నగు నీదుపాదముల్
కరముల నొత్తుచున్ మిగుల గారవమొప్ప భజించు సీతమన్
కర మనురక్తితోడ విగికౌఁగిటఁజేర్చి సుఖించునీవు న
న్నఱమఱలేక ప్రోవవలె నార్య! రఘూత్తమ! జానకీపతీ! 81

ఉ దైవముపైన భారమిడి తజ్ఞులుసెప్పెడిరీతి నేగుచున్
భావనచిత్తులై సమయవర్తనులై చరియించువారికిన్
శ్రీ విలసిల్లునంచు విని శ్రేష్ఠపుదైవమవైనని న్నాదన్
భావనచేయుచుంటి నిడి భారము నీపయి జానకీపతీ 82

ఉ తప్పులు చేసినాఁడనని త్వత్పదపద్మములంటి చెప్పుచున్
దప్పక మ్రొక్కుకొంటిఁగద! దండముతోసరి దాసుతప్పు లే
కప్పరపాటులేక బ్రతుకన్ గలభాగ్యము జీవితంబునం
దెప్పటికైనఁగూర్తువ! మహిన్ సుఖపెట్టువ? జానకీపతీ! 83

ఉ దృష్టిపథంబునం బడిన దేవవిరోధులనైనఁ బిమ్మటన్
శిష్టులు చేరుతావునను జేర్చు దయాబ్ధివిగాన నీవు నా
దృష్టిపథంబునం బడి విధించు సపర్య గ్రహించి నన్ను సం
తుష్టుని జేయరాదె హతదుర్జనతాతతి! జానకీపతీ! 84

ఉ మానమొకింతలేక యభిమానము పెల్లునఁజేసి నేను గ
ర్వానక చేయఁగాఁదగని కార్యము లెన్నియొ చేసినాఁడ న
వ్వానిని నేఁ క్షమింపుమిఁక వచ్చెను బుద్ధియు నీవు స్వాశ్రితా
ధీనుఁడ నాశ్రయించితి సుదీన్ గృపఁబూనుము జానకీపతీ! 85

ఉ పాపము లెన్నియేని సులభంబుగఁ జేసితి నిప్పు డెక్కుడౌ
తాపముఁజెందుచుంటి గతధైర్యుఁడనైతి దురంతమైన యీ
తాపముచేత నాదుమది తానయమ్మును దహ్యమాన మ
ప్పాపము రూపుమాపి ననుఁ బావనుఁజేయుమ జానకీపతీ! 86

చ తెలియకకొన్నియున్ మఱియుఁ దెల్విని గాంచిన వెన్కఁ గొన్నియున్
సలిపితి నేను బాపములు చాలనున్నవి యవ్వి యెన్నఁగన్
దెలిసియుఁ జేసినంతులకుఁ దీవ్రతరంబగు తత్కృతాంతశి
క్షలనుభవింపకుండ నను సత్కృపఁజూడుము జానకీపతీ! 87

ఉ ఈ విధమైనకష్టముల నేనిలఁ గుప్పుట యెంతకాలమో
భావమునం దెఱుంగఁగద! బల్మయుమయ్యెడి నెంచిచూడ నా

కేవిషయంబుఁజూచినను నెంతయు రోఁతగఁ గానుపించు సు
శ్రీవిలసిల్లఁగాఁదగిన శ్రేయముఁ గూర్పుము జానకీపతీ ! 88

చ పరధనముల్ హరించి పరభామలఁ గోరుచు ధర్మమార్గముల్
మఱచి ధరం జరించు మదమత్తునకుల్ సమవర్తి యెట్టి దు
ర్భరముగు శిక్ష వేసెడినొ భ్రాంతత నాకది వేయనేల నీ
కరుణకుఁ బాత్రుఁ జేసికొను కాళుల వ్రాలితి జానకీపతీ ! 89

చ ధరఁగల తీర్థకోటులకుఁ దానకమై విలసిల్లు నీపదాం
బురుహము లాశ్రయించితిని పూజయొనర్చితి నీకు సత్కృపన్
బారసినఁగాని కాను గడుఁబుణ్యుఁడ నింక ననుగ్రహింపుమో
యరుణగభస్తిసంతతి మహాబ్ధినిశాపతి ! జానకీపతీ ! 90

చ కలతను బొందఁగాఁదగిన కాలము నెప్డు ఘటింపఁబోకుమా
మెలఁకువతోడ నిన్నెపుడు మేమరభక్తి భజించుచుందు నా
నెలత కనామయంబొసఁగి నిచ్చలు నా యెడ లుడ్పి ప్రోవుమా
చలనములేని సౌఖ్యమును జక్కఁగఁ గూర్చుచు జానకీపతీ ! 91

ఉ అన్నవ నీవు పూర్వభవమందున నోచిన నోము గాన నీ
కెన్నటికైన సౌఖ్యమువహించెడు భాగ్య మదెట్లుగల్గు నం
చెన్నఁగరానికష్టముల నెప్డు ఘటించుచు దుఃఖవార్ధిలో
నన్నిటుముంపఁ బాడియగునా ? వచియింపుము జానకీపతీ ! 92

చ అలసి శ్రమంబుతో నతిథి యాత్మగృహంబున కేగుదెంచినన్
కలిగినమాత్ర మన్న ముదకంబు నొసంగక సేదదీర్చి నా
ఇలు సొరనేల యేమిటికి నీడకు వచ్చితివంచుఁ గ్రూరతన్
చలమునఁ బల్కియుంటినొకొ నన్గరుణింపవు జానకీపతీ ! 93

ఉ స్రుక్కుచునుంటి కంఠమును శోషిలె ధైర్యములేదు నెమ్మదిన్
బొక్కుచునుంటి దీనుఁడను బోష్యపువర్గములోనివాఁడ నా
చిక్కులుదీర్చి హర్షమును జెందఁగఁజేసి యనుగ్రహించి నీ
ప్రక్కకుఁ జేర్పరాదె ? యనురాగముమీఱఁగ జానకీపతీ ! 94

చ మనమున శాంతిఁబూని నియమంబులు తప్పక కీర్తి యుష్మదం
ఘ్రినళినయుగ్మముఁ గూడి కేవలభక్తి నమస్కరించి య
ర్చనలొనరించువారలను సాకినరీతిగ నన్ను సాకువం
చనయము వేడువాఁడను దయన్ ననుఁ బ్రోవుము జానకీపతీ! 95

ఉ ఈ యఖిలప్రపంచమున కీవ విభుండవు వీ యవాచ్యవ
మాయ నెఱుంగ నాతరమె ? మానుష వేషముదాల్చినట్టి నా
రాయణమూర్తివి వనుచరావళి గొల్వ ఖగేంద్రుఁ(?) క్కి వి
చ్చేయుము దర్శనంబిడుము స్నిగ్ధ(?)మాకృతి! జానకీపతీ! 96

ఉ అవ్యయ మప్రతర్క్య మఖిలాశ్రయ మక్షయ మాద్య మార్యసం
సేవ్య మనం దనర్చు పరతత్త్వమ నీవయి సృష్టిసాధన
దివ్యగుణాత్మకత్వమునఁ దాలుతు చేతను వైనఁ జూపు మ
ద్దివ్యశరీర మియ్యెడలఁ దిన్నగ నాకిఁక జానకీపతీ! 97

ఉ ధర్మమునం బ్రజాహితము ధర్మమ మెత్తురు పెల్ల లార్యులున్
గూర్మివహింతు రర్థమును కూర్పక యే విదృద్ధిఁబొందు దు
ష్కర్ములు భీతిఁ జెందుదురు శత్రులడంగుచు దిష్టసిద్ధి నా
నిర్మలకీర్తియున్ ధరణి నిల్చుఁ దిరంబుగ జానకీపతీ! 98

ఉ ప్రాయనిభక్తి నీపయిని వ్రాసితి నీశతకంబు నేను సు
శ్రీయుత వాజపేయకులసింధుశశాంక సముండ రామసు
బ్రాయుఁడ నీదుభక్తుఁడ విపన్నుఁడ దీనిని బ్రేమతోడుతన్
స్వీయవిభూషణంబుగను జేకొని తాల్చుము జానకీపతీ! 99

చ జయజయ సాధురక్షణ! విచారవిచక్షణ! సారసేక్షణా!
జయజయ సర్వకారణ! నిశాచరదారణకృన్మహారణా!
జయజయ సత్యభావన! సుజన్యసుభావన! లోకపావనా!
జయజయ మంజుభాషణ! లసత్కులభూషణ! జానకీపతీ! 100

చంద్రికా ముద్రాక్షరశాల గుంటూరు